საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების თბილისის საქალაქო საბჭოს ორგანო

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კ-ის და ცაკის ორგანო

№ 117 (5218) | სამშაბათი, 24 მაისი 1938 წ. | ფასი 10 კაპ.

დღეს გაზეთში:

ბოლშევიკურად მოვემსახუროთ საარჩევნო კამპანიას (მოწვინავე)

დედაქალაქის სტალინის საარჩევნო ოლქში (1-ლი გვ.)

ფალენჯიხის საბჭოთა მეურნეობამ ვადამდე შეასრულა ჩაის ფოთლის კრეფის მაისის გეგმა (1-ლი გვ.)

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატთა რეგისტრაციები (მე-2 გვ.)

შესამოწმებელი გამოცდები საშუალო სკოლაში („პრავდის“ მოწვინავე, მე-2 გვ.)

რაიონული პარტიული კონფერენციები (მე-2 გვ.)

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატთა ბიოგრაფიები (მე-3 გვ.)

პროფ. ს. დანელია—„ამბავი იბოქრის ლაშქრობისა“ (მე-3 გვ.)

„ამბავი იბოქრის ლაშქრობისა“ (ლექსი).

უცხოეთში:

ფრანკოს არმიიდან გამოქცეულნი (1-ლი გვ.)

ესპანეთის ფრონტებზე (1-ლი გვ.)

ჩინელი პარტიზანების წარმატებითი მოქმედება (მე-4 გვ.)

ბოლშევიკურად მოვემსახუროთ საარჩევნო კამპანიას

შესანიშნავ დღეებს განიცდის ჩვენი ხალხი. რამდენადაც ახლოვდება საქართველოს სს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს არჩევნების დღე — 12 ივნისი, იმდენად სულ მაღლა და მაღლა იწევს მშრომელთა პოლიტიკური და სამეურნეო აქტივობის, აღფრთოვანებისა და სიხარულის ტალღა, იმდენად უფრო და უფრო ცხადად მოსჩანს კომუნისტებისა და უპარტიოების ურყევი სტალინური ბლოკის უძლეველი ძალა, იმდენად მეტი და მეტი სიძლიერით ხდება ჩვენი ხალხის მორალური და პოლიტიკური ერთიანობის, ლენინ-სტალინის პარტიის გარშემო მისი შეკავშირების დემონსტრაცია.

საქართველოს ქალაქებსა და სოფლებს, ფაბრიკა-ქარხნებსა და კოლმეურნეობებს ელვის სისწრაფით მოედო სასიხარულო ცნობა, რომ დიდი სტალინი თანახმაა კენჭი იყაროს საქართველოს სს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე თბილისის ლენინის № 1 საარჩევნო ოლქში. ხალხი აღფრთოვანა ამ ახალი ბედნიერების ამბავმა. ეს ნიშნავს, რომ საქართველოს ბედი კვლავ და კვლავ მტკიცედ იქნება დაკავშირებული ლენინ-სტალინის პარტიის ბედთან, რომ საქართველოს ბედი კვლავ და კვლავ მტკიცედ იქნება დაკავშირებული ბედნიერი სოციალისტური ცხოვრების ბედთან.

ეს ამბავი ისეთი ძალით მოედო საქართველოს, რომ ის ადამიანებიც კი, რომლებიც ჯერ კიდევ ვერ ბედავენ ბოლშევიკურად ფიქრს, ვერ ბედავენ ბოლშევიკურად ცხოვრებას, ვერ ბედავენ ბოლშევიკურად მოქმედებას, ისინიც კი ამ ამბის გავლენით ხედავენ, რომ ბოლშევიკურად ფიქრი, ბოლშევიკურად ცხოვრება, ბოლშევიკურად მოქმედება ერთადერთი გზაა ბედნიერებისაკენ, ერთადერთი გზა ხალხის ნამდვილი ბედნიერებისაკენ

ამხ. ნაჭალია გიორგის-ასული წიკლაურის შეხვედრა თავის ამომრჩევლებთან

მცხეთა, 21 მაისი (საქდესი). 20 მაისს საღამოს თავის ამომრჩევლებს შეხვდა საქ. სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატი ამხ. ნატალია გიორგის-ასული წიკლაური.

მცხეთის აგურ-კრამიტის ქარხნისა და მცხეთის სასოფლო საბჭოს მშრომელებმა ამხ. წიკლაურს მხურვალე შეხვედრა გაუმართეს.

ტრიბუნაზეა ამხ. წიკლაური.

— ჩვენი თვალუწვდენელი და უძლეველი სამშობლო, — ამბობს თავის სიტყვაში ამხ. წიკლაური, — აყვავებულია. დიდია სიხარული, რომელსაც ჩვენი მზიური ქვეყნის მშრომელები განიცდიან. ცხოვრება საამური გახდა. სოციალისტური სამშობლოს მუშები, გლეხები, საბჭოთა ინტელიგენცია ცხოვრობს და სუნთქავს ერთი მისწრაფებით — ემსახურონ ლენინ - სტალინის პარტიის საქმეს, ბრძენი სტალინის საქმეს. ჩვენი მშრომელები ცხოვრობენ სტალინური სიდიადით გასხივოსნებული კონსტიტუციით, რომელიც ყველაზე დემოკრატიულია მთელს მსოფლიოში და რომელიც შრომის, განათლების, დასვენების, სახელმწიფო მართვა-გამგეობის უფლებებს ანიჭებს საბჭოთა თვითეულ მშრომელს.

კაპიტალისტურ ქვეყნებში კი მშრომელები და განსაკუთრებით მშრომელი ქალები აუტანელ პირობებში ცხოვრობენ. ისინი განიცდიან შიმშილს, უუფლებობას განიცდიან, ადამიანებად არ ითვლებიან, მათ არა აქვთ უფლება მიიღონ მონაწილეობა სახელმწიფო მართვა-გამგეობაში.

ჩვენს ქვეყანაში კი მშრომელი ქალები სოციალიზმის აქტიური მშენებლები არიან. სოციალისტურ სამშობლოს ათასობით ჰყავს გმირი ქალები, რომლებიც ღირსეულად ემსახურებიან ლენინ - სტალინის დიად საქმეს, რომლებიც ჩვენი აყვავებული სამშობლოს უსაზღვრო პატრიოტები არიან.

აუწერელია ჩემი სიხარული. თბილისის რაიონის მშრომელებმა მე წამომაყენეს საქ. სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად. უღარიბესი გლეხის შვილს, როელსაც საბჭოთა ხელისუფლებამ დამყარებამდე საცხოვრებელი ბინაც არა მქონდა, ლენინ-სტალინის პარტიამ მომცა სწავლა-განათლება და მუშაობის საშუალება. ცხვარიჭამიის ხასოფლო საბჭოს მშრომელებმა, გამომიცხადეს რა თავიანთი ნდობა, ამირჩიეს სასოფლო საბჭოს თავმჯდომარედ.

პირობას გაძლევთ დაუღალავად ვემსახურო ხალხს, დიადი კომუნისტური პარტიის საქმეს.

სიტყვა წარმოსთქვეს ამომრჩევლებმა ამხ. ბინუევმა, ფილიპენკომ, ძამკოვმა და სხვ. (საქდესი).

გულთბილი შეხვედრა

ზესტაფონი, 23 მაისი (საქდესი). პირველი სვირის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრები ხალისით შეიკრიბნენ პირველი სვირის № 7 საარჩევნო უბნის ამომრჩეველთა კრებაზე. აქ ამომრჩევლებს შეხვდა საქართველოს უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის მათ მიერ დასახელებული კანდიდატი ამხ. ი. მარაქველიძე.

რწმუნებულმა ამხანაგ გ. ლილუაშვილმა ამომრჩევლებს გააცნო კენჭის საყრელად რეგისტრირებული, დეპუტატობის კანდიდატი ამხ. იულია მარაქველიძე. მან ილაპარაკა იმაზე, თუ როგორ დაიმსახურა ამხ. იულიამ ხალხის ნდობა და რითი გახდა ღირსი ყოფილიყო დასახელებული საქართველოს უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად.

სიტყვებით გამოსული ამომრჩევლები თავიანთ მგზნებარე სიტყვებში ლაპარაკობდნენ ბედნიერი და საამური ცხოვრების შესახებ, ლაპარაკობდნენ ხალხთა ბელადზე—დიდ სტალინზე, რომელმაც ეს ბედნიერი ცხოვრება შეუქმნა მათ. ლაპარაკობდნენ თავისი ოლქის სახელოვანი კანდიდატის ამხ. ი. მარაქველიძის შესახებ.

ჩვენი უბნის ყველა ამომრჩეველი —სთქვა ამხ. ბ. გეწაძემ,—როგორც ერთი კაცი, არჩევნების დღეს, 12 ივნისს უკლებლივ მოვა საარჩევნო ყუთთან და ხმას მისცემს ჩვენს კანდიდატს ამხ. მარაქველიძეს.

ამომრჩეველთა წინაშე სიტყვით გამოვიდა საქართველოს უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატი ამხ. იულია მარაქველიძე. მან თავის ბრწყინვალე სიტყვაში ამომრჩევლებს მოუთხრო იმის შესახებ, თუ როგორ გაჭირვებულად ცხოვრობდა იგი თვითმპყრობელობისდა მეწშევიკების ბატონობის დროს, როგორ შეიცვალა, როგორ ხალისიანი გახდა მისი ცხოვრება საბჭოთა ხელისუფლების დროს, როგორ დააფასეს მისი შრომა. დასასრულ მან მადლობა გადაუხადა ამომრჩევლებს მისთვის გამოცხადებული ნდობისათვის. ამხ. ი. მარაქველიძის სიტყვები უდიდესი ყურადღებით იქნა მოსმენილი. ამომრჩევლებმა ერთხმად მჭიდრო ოვაციით დაუჭირეს მხარი მათ კანდიდატს.

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატთა რეგისტრაცია

ზუგდიდი

ამხ. გ. ნ. საჯაიას

კანდიდატურა რეგისტრირებულია

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების დარჩელის № 180 საარჩევნო ოლქის საოლქო საარჩევნო კომისიამ საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭისსაყრელად რეგისტრაციაში გაატარა ამხ. გურია ნიკოლოზის-ძე საჯაია, უპარტიო, ორსანტიის გეგეჭკორის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე, ორდენოსანი, ზუგდიდის რაიონის სოფ. ორსანტიის მცხოვრები.

ამხ. ზ. ღ. ქვარაიას

კანდიდატურა რეგისტრირებულია

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების ცაიშის № 182 საარჩევნო ოლქის საოლქო საარჩევნო კომისიამ საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭისსაყრელად რეგისტრაციაში გაატარა ამხ. ზინა ღუზას-ასული ქვარაია, უპარტიო, ჭითაწყალის კოლმეურნეობა „ლენინის გზის“ სტახანოველი კოლმეურნე - ქალი, ზუგდიდის რაიონის სოფ. ჭითაწყალის მცხოვრები.

ამხ. გ. ზ. ქარჩავას

კანდიდატურა რეგისტრირებულია

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების ნარაზენის № 183 საარჩევნო ოლქის საოლქო საარჩევნო კომისიამ საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭისსაყრელად რეგისტრაციაში გაატარა ამხ. გრიგოლ ზოსიმეს-ძე ქარჩავა, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, „საქჩაის“ ტრესტის მმართველი, ჭ. თბილისის მცხოვრები.

ზესტაფონი

ამხ. რ. ა. მამალაძის

კანდიდატურა რეგისტრირებულია

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების ზესტაფონის № 114 საარჩევნო ოლქის საოლქო საარჩევნო კომისიამ საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭისსაყრელად რეგისტრაციაში გაატარა ამხ. რომან არსენის-ძე მამალაძე, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, ფეროშენადნობთა ქარხნის სტახანოველი მღვნობელი, ჭ. ზესტაფონის მცხოვრები.

ამხ. ვ. მ. ძიძიგურის

კანდიდატურა რეგისტრირებულია

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების ქვედა საქარის № 117 საარჩევნო ოლქის საოლქო საარჩევნო კომისიამ საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭისსაყრელად რეგისტრაციაში გაატარა ამხ. ეარლამ მიხეილის-ძე ძიძიგური, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, საქ. კ. პ. (ბ) ზესტაფონის რაიკომის მდივნის მოვალეობის აღმსრულებელი.

ამხ. ო. გ. თოდაძის

კანდიდატურა რეგისტრირებულია

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების შორაპნის № 116 საარჩევნო ოლქის საოლქო საარჩევნო კომისიამ საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭისსაყრელად რეგისტრაციაში გაატარა ამხ. ონისიმე გერმანეს-ძე თოდაძე, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, საქ. ჯანმრთელობის სახალხო კომისარი, ჭ. თბილისის მცხოვრები.

რაიონული პარტიული კონფერენციები

ს ო ხ უ მ ი

(ტელეგრაფით საკ. კორესპონდენტისაგან)

ორ დღეს გაგრძელდა სოხუმის რაიონის პარტიული კონფერენცია, რომელიც 19 მაისს გაიხსნა. კონფერენციამ მჭუხარე ოვაციით სახპატიო პრეზიდიუმში აირჩია ამხანაგები **სტალინი**, პოლიტბიუროს შემადგენლობა, ამხანაგები ბერია, დიმიტროვი, ტელმანი და ხოზე დიასი.

კონფერენციამ პირველ სხდომაზე მოისმინა პარტრაიკომის მდივნის დომენტი ალანიას მოხსენება განვლილი მუშაობის შესახებ და სარევიზიო კომისიის წევრის სამოილენკოს მოხსენება, რის შემდეგ დაიწყო კამათი.

კამათში მონაწილეობა მიიღეს ამხანაგებმა აბაკელიამ, სარაძემ, ვაცაძემ, გრებენიკოვმა, ჯეჯელავამ, კალაიდოპულომ, გაგუამ, ოვანესიანმა, ოვანოვმა და სხვებმა, სულ 29 კაცმა. ისინი აღნიშნავდნენ, რომ პარტგანათლება ჯერ კიდევ სუსტად არის დაყენებული, ხშირად იშლება წრეების მეცადინეობა. პარტრაიკომი სათანადოდ არ ეხმარებოდა პარტკაბინეტს. მკვეთრად გააკრიტიკეს რაიმიწყანის მუშაობა. პარტიული ორგანიზაცია საანგარიშო პერიოდში სათანადო ყურადღებას არ აქცევდა სამიწათმოქმედო ორგანოებს. მიწყანის კანცელარულ - ბიუროკრატიული აპარატი სუსტად ხელმძღვანელობს კოლმეურნეობებს. ერთის მხრივ ამითაც აიხსნება ჩამორჩენა საგაზათხულო ომესვაში. ამხანაგები მიუთითებდნენ ავრეთვე პარტიული მეურნეობის ძოუწესრიგებლობაზე და სხვ.

კონფერენციამ, რომელსაც 47 დელეგატი ესწრებოდა, რაიკომის განვლილი მუშაობა ჩასთვალა დამაკმაყოფილებლად და მიიღო პრაქტიკული ღონისძიებანი.

შემდეგ კონფერენციამ აირჩია პლენუმი ოცდახუთი წევრისა და ცხრა კანდიდატის შემადგენლობით და სარევიზიო კომისიის. კონფერენციის შემდეგ შესდგა ახლად არჩეული პლენუმის სხდომა, რომელმაც რაიკომის პირველ მდივნად აირჩია ამხ. დომენტი ვლადიმერისძე ალანია, მეორე მდივნად — სპირიდონ ალექსის-ძე ესებუა, მესამე მდივნად—თედორე სტეფანეს-ძე გაგუა, კულტპროპაგანდისტის გამგედ დაამტკიცა თამარ ელიზბარისასული ქუჩულორია, გაზეთ „სტალინელის“ რედაქტორად თოლორდავა და ბერძნული გაზეთის „კომუნისტის“ რედაქტორად პუმპურიდი. კონფერენციის მუშაობაში მონაწილეობა მიიღო პარტიის აფხაზეთის საოლქო კომიტეტის მდივანმა ამხ. წესტორ გიორგაძემ.

გ. მერკვილაძე

გოლჯომი

(საკ. კორესპონდენტისაგან)

ამა წლის 15-17 მაისს მიმდინარეობდა საქ. კ. პ. (ბ) ბორჯომის ორგანიზაციის მე-17 რაიონული კონფერენცია. კონფერენციას დაესწრო 101 დელეგატი გადამწყვეტი ხმით, სათათბიროთი—7.

სახპატიო პრეზიდიუმში კონფერენციამ მჭუხარე ტაშისცემით აირჩია პოლიტბიუროს შემადგენლობა დიდი სტალინის მეთაურობით და აგრეთვე ამხანაგები ბერია, გ. დიმიტროვი, ტელმანი და ხოზე დიასი.

ხელმძღვანელი ორგანოების არჩევნების შემდეგ კონფერენციამ საქ. კ. პ. (ბ) ბორჯომის რაიკომის განვლილი მუშაობის შესახებ მოისმინა რაიკომის მდივნის ამხ. გ. კუხალეიშვილის საანგარიშო მოხსენება და სარევიზიო კომისიის მუშაობის ანგარიში.

მოხსენებათა ირგვლივ გაიმართა გაცხოველებული კამათი, რომელშიაც მონაწილეობა მიიღო 38 ამხანაგმა.

როგორც მოხსენებიდან, ისე კამათიდან გამოირკვა, რომ საანგარიშო პერიოდში გაიზარდნენ და დაწინაურდნენ ახალგაზრდა კადრები. სხვადასხვა პასუხსაგებ სამუშაოებზე დაწინაურებულია 150 კაცზე მეტი—პარტიული და არაპარტიული ბოლშევიკები. საკ. კ. პ. (ბ) რიგებში საანგარიშო პერიოდის განმავლობაში პარტიის წევრობის კანდიდატობიდან წევრად მიღებულია 65 კაცი; საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატად—126, მათ შორის 92 კომკავშირელი და 34 თანამგრძნობია. ერთი წლის მანძილზე თანამგრძნობთა ჯგუფში მიღებულია 105 კაცი.

კონფერენციამ რაიკომის განვლილი მუშაობა დამაკმაყოფილებლად შეაფასა და მიიღო მომავალი მუშაობის ღონისძიებანი.

არჩეულ იქნა რაიკომის პლენუმი 31 წევრისა და 11 კანდიდატის შემადგენლობით და სარევიზიო კომისია 5 ამხანაგის შემადგენლობით.

ყრილობის დელეგატებად გადამწყვეტი ხმის უფლებით არჩეულ იქნენ ამხანაგები: ლ. პ. ბერია, გ. კუხალეიშვილი, მ. ჭაკნელიძე, გ. არჯევანიძე, ი. ელიზბარაშვილი, ნ. კუცია, ნ. ლომიძე, ა. ფირალიშვილი და ვ. ზერეკიძე. სათათბირო ხმის უფლებით არჩეულია ამხ. ვ. მაჭარაშვილი.

კონფერენციამ მისასალმებელი დეპეშები გაუგზავნა ხალხთა დიდ ბელადს ამხანაგ სტალინს და ამხანაგ ლ. პ. ბერიას.

კონფერენციის დამთავრების შემდეგ შესდგა ახლად არჩეული რაიკომის პლენუმი. პლენუმმა აირჩია რაიკომის ბიურო 7 წევრისა და 2 კანდიდატის შემადგენლობით.

პლენუმმა რაიკომის პირველ მდივნად აირჩია ამხ. გიორგი კუხალეიშვილი, მეორე მდივნად—ამხ. იროდიონ ელიზბარაშვილი, მესამე მდივნად—ამხ. სერგო ზანგურიძე.

კონფერენციის მუშაობაში მონაწილეობას ღებულობდა საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის პრესისა და გამომცემლობის განყოფილების გამგე ამხ. მ. ჭაკნელიძე.

გრ. ლომიძე

ცაგერი

(საკ. კორესპონდენტისაგან)

20 მაისს დაიწყო და 21 მაისს დამთავრდა ცაგერის რაიონის მე-7 საარაონო პარტიული კონფერენცია. ხელმძღვანელი ორგანოების არჩევის შემდეგ რაიკომის განვლილი მუშაობის შესახებ საანგარიშო მოხსენება გააკეთა რაიკომის მდივანმა ამხ. ს. ჭელიძემ. კონფერენციამ აგრეთვე მოისმინა სარევიზიო კომისიის საანგარიშო მოხსენება.

მოხსენებათა ირგვლივ გამართულ კამათში მონაწილეობა მიიღო 25 ამხანაგმა. მოკამათეებმა მკაცრად გააკრიტიკეს რაიმიწყანის, სარაიონო კოოპერატივისა და სასამართლო - პროკურატურის ორგანოების მუშაობა. ამასთან მოკამათეებმა აღნიშნეს რაიკომისა და ცალკეული პირველადი პარტიული ორგანიზაციების სუსტი მუშაობა პოლიტიკური აგიტაციისა და პარტიის რეზერვთან მუშაობის საქმეში.

კონფერენციამ რაიკომის განვლილი მუშაობა დამაკმაყოფილებლად ჩასთვალა. რაიკომის პლენუმის შემადგენლობაში არჩეულ იქნა 23 წევრი და 9 კანდიდატი, ხოლო სარევიზიო კომისიაში 5 კაცი. არჩეულ იქნა აგრეთვე საქ. კ. პ. (ბ) მე-11 ყრილობის დელეგატები.

კონფერენციის დამთავრების შემდეგ შესდგა ახლად არჩეული რაიკომის პლენუმის სხდომა. პლენუმმა აირჩია რაიკომის ბიურო 5 წევრისა და 2 კანდიდატის შემადგენლობით. რაიკომის პირველ მდივნად არჩეულ იქნა ამხ. ს. ჭელიძე, მეორე მდივნად—ამხ. ს. სილაგაძე, ხოლო მესამე მდივნად—ამხ. ს. ყვირილიანი. კონფერენციისა და პლენუმის მუშაობაში მონაწილეობა მიიღო საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის წარმომადგენელმა ამხ. ჰიჰინაძემ.

გ. ყურაშვილი.

სამი დღე მიმდინარეობდა საქ. კ. პ. (ბ) სტალინირის ორგანიზაციის რაიონული კრება.

კრებამ მოისმინა რაიკომის მდივნის ამხ. ა. ცხოვრებოვისა და სარევიზიო კომისიის თავმჯდომარის ამხ. ე. გაზაევის სააღგარიშო მოხსენება. სიტყვით გამოსული ამხანაგები მკაცრად აკრიტიკებდნენ რაიკომისა და პირველადი ორგანიზაციების მუშაობას. წუნარის პარტორგანიზაციაში ცუდადაა დაყენებული პოლიტიკური სწავლება (პროპაგანდისტი ტაგიევი), გრომსა და ორტევში სუსტად სწარმოებს მუშაობა თანამგრძნობთა ჯგუფებთან, ხოდსა და გრომში აჭიანურებენ პარტიაში ახალ წევრთა მიღებას. სემინარებსა და კონსულტაციების ორგანიზაციას რაიკომი არადამაკმაყოფილებლად ხელმძღვანელობს. სუსტია კომუნისტების ავანგარდული როლი. რუსთაველის კოლმეურნეობაში ხარებოვი და პილიევი ჩამორჩებიან უპარტიოებს გეგმების შესრულებაში. რაიკომის ახალი ხელმძღვანელობა ბოლშევიკურად იბრძვის ამ ნაკლის გამოსასწორებლად. კრებამ რაიკომის მუშაობა დამაკმაყოფილებლად შეაფასა.

დახურული (ფარული) კენჭისყრით არჩეულ იქნა რაიკომის პლენუმის წევრები, სარევიზიო კომისია და დელეგატები საოლქო კონფერენციისათვის. კონფერენციის შემდეგ შესდგა რაიკომის პლენუმი. პლენუმზე რაიკომის პირველ მდივნად არჩეულ იქნა ამხ. ცხოვრებოვი, მეორე მდივნად — ამხ. ლაზარაშვილი და მესამე მდივნად — ამხ. ალბოროევი.

რაიონული კრების მუშაობაში მონაწილეობას ღებულობდნენ საქ. კ. პ. (ბ) სამხრეთ-ოსეთის საოლქო კომიტეტის მდივნები — ამხ. ცხოვრებაშვილი და სანაკოევი. (საქდესი).

ამხ. ს. ა. გოგლიძის

კანდიდატურა რეგისტრირებულია

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების სოხუმი-ბესლეთის № 197 საარჩევნო ოლქის საოლქო საარჩევნო კომისიამ საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭისსაყრელად რეგისტრაციაში გაატარა ამხ. სერგო არსენის-ძე გოგლიძე, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, საქართველოს სსრ შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარი, სახელმწიფო უშიშროების მე-2 რანგის კომისარი, ჭ. თბილისის მცხოვრები. (საქდესი).

ფოთი

ამხ. ი. კ. გაბისონიას

კანდიდატურა რეგისტრირებულია

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების ფოთის № 193 საქალაქო საარჩევნო ოლქის საოლქო საარჩევნო კომისიამ საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭისსაყრელად რეგისტრაციაში გაატარა იონა კონსტანტინეს-ძე გაბისონია, დაბადებული 1902 წელს, პარტიის წევრი, პარტიის ფოთის საქალაქო კომიტეტის მდივანი, მცხოვრები ქალაქ ფოთში. (საქდესი).

საქ. კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის 26 კომისრის რაიონის მე-20 პარტკონფერენციის სხდომის დარბაზი. დელეგატები ისმენენ რაიკომის მდივნის ამხ. მილშტეინის საანგარიშო მოხსენებას.

ფოტო ბუდუშტსკისა („სოიუზფოტოს“ საქ. განყ.)

შესამოწმებელი გამოცდები საშუალო სკოლაში

საშუალო სკოლაში დაიწყო შესამოწმებელი და გამოსაშვები გამოცდები. ამ გამოცდებს მთელი ჩვენი ქვეყანა ღრმა ინტერესით ადევნებს თვალყურს. მის წინაშე გამოცდაზე გამოდიან არა მარტო ათეული მილიონობით მოწაფეები, არამედ აგრეთვე პედაგოგები, საშუალო განათლების ხელმძღვანელი ორგანოები, რესპუბლიკათა განსახკომები.

საშუალო სკოლა აჯამებს ერთი წლის სასწავლო შრომის შედეგებს. მოწაფეთა ცოდნის შემოწმება—ეს მასწავლებლების, მთელი პედაგოგიური პერსონალის მუშაობის შემოწმებაცაა. შესამოწმებელ გამოცდებში, როგორც სარეგში, ისახება თვითეული სკოლის, თვითეული კლასის ძლიერი და სუსტი მხარეები.

სკოლის სული და გული მასწავლებელია. მას ხალხმა მიანდო უდიდესი პოლიტიკური მნიშვნელობის საქმე: სოციალისტური ხალხის ნორჩი ყლორტების გამოზრდა, კომუნიზმის მომავალ მშენებელთა მომზადება და აღზრდა.

ჩვენ გვახსოვს ვ. ი. ლენინის დიადი ანდერძი:

„სახალხო მასწავლებელი ჩვენში ისეთ სიმაღლეზე უნდა იქნას დაყენებული, რომელზედაც იგი არასოდეს არ მდგარა, არც დგას და არც შეიძლება იდგეს ბურჟუაზიულ საზოგადოებაში“. ეს ანდერძი განხორციელებულია. იგი წითელ ზოლადაა გავლებული ლენინ-სტალინის პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის მთელ პოლიტიკაში, რომელიც მიმართულია ჩვენი ქვეყნის კულტურული აღმავლობისაკენ, განათლებისა და ცოდნის მწვერვალთა მიღწევისაკენ. ამხანაგი სტალინის ინიციატივით მიღებულია და ტარდება ღონისძიებანი იმისათვის, რათა მასწავლებელი კიდევ უფრო მაღლა იქნას აყვანილი, განმტკიცდეს მისი მატერიალური მდგომარეობა, ამაღლდეს მისი ავტორიტეტი, გამდიდრდეს იგი ცოდნით, გაფართოვდეს მისი პოლიტიკური ჰორიზონტი.

დაწესეს რა 1936 წელს მასწავლებლებისათვის პერსონალურ სახელფრდებათა შემოღების და მასწავლებლების, სკოლათა გამგეებისა და დირექტორების დანიშვნის წესი, სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭომ და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა აღნიშნეს, რომ „საბჭოთა მასწავლებლობა მძლავრ კულტურულ ძალად გაიზარდა, გამოჰყო რა თავისი რიგებიდან მასწავლებლები, რომლებიც კარგად ჰფლობენ პედაგოგიურ ოსტატობას და გვიჩვენებენ ნიმუშებს მოზარდი თაობის სწავლებისა და ლენინური აღზრდის საქმეში...“

საბჭოთა ხალხი დიდად აფასებს ასეთ მასწავლებლებს. ბავშვებისადმი მათი სიყვარულისათვის, სამშობლოსადმი მათი ერთგულებისათვის ხალხი ღრმა პატივისცემით ეპყრობა დამკვრელ მასწავლებლებს. ჩვენი ქვეყნის საუკეთესო ადამიანთა შორის, სსრკ უმაღლეს საბჭოში რომ არიან არჩეულნი, მოიპოვებიან მასწავლებლები და მასწავლებელი ქალები, რომელთა სახელები ცნობილია მთელი ჩვენი ქვეყნისათვის. მასწავლებლის სამუშაოზე ოღლა თევდორეს-ასულმა ლეონოვამ, სსრკ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატმა, ფართო პოპულარობა მოიხვეჭა.

წინასაარჩევნო კრებებზე, რომლებიც ახლა მთელს ჩვენს ქვეყანაში მიმდინარეობს, ხალხი ყველგან ცოტა მასწავლებლებს როდი ასახელებს მოკავშირე და ავტონომიურ რესპუბლიკათა უმაღლესი საბჭოების დეპუტატობის კანდიდატთა შორის. მოსკოვის ტაგანკის საარჩევნო ოლქში წამოაყენეს მასწავლებელი მარიამ პავლეს-ასული ტომილინა, რომელიც 26 წელია სკოლაში მუშაობს. ლენინგრადში წამოყენებულია ახალგაზრდა მასწავლებელი კომკავშირელი მარიამ ვიაჩესლავასასული კროპაჩევა, ტაჯიკეთის სს რესპუბლიკაში—მასწავლებელი ადოლიათ უსტაბაევი. ყაზახეთის სს რესპუბლიკაში — ამუნხაი შუგაევა და სხვ.

ასეა დაყენებული ჩვენში სახალხო მასწავლებელი ისეთ სიმაღლეზე, რომელზედაც მას არასოდეს არ შეუძლია იდგეს ბურჟუაზიულ საზოგადოებაში.

სკოლასა და მასწავლებელზე პარტიისა და მთავრობის მზრუნველობის შედეგები თვალწინაა. ეჭვს გარეშეა, რომ სწავლება სკოლაში გაუმჯობესდა, მეტია წესრიგი, გაძლიერდა სასწავლო დისციპლინა. ამას მოწმობენ მიმდინარე წლის შესამოწმებელი გამოცდების პირველი დღეებიც. სკოლების უმეტესობაში ბავშვები მხნედ, ენერგიულად, ხალისიანად მიდიან გამოცდებზე. სჩანს რწმენა თავისი ძალებისადმი. არ არსებობს შიში გამოცდების წინაშე. მთელს სასკოლო ატმოსფეროს არაფერი აქვს საერთო ბურჟუაზიულ გამოცდებთან, რომლებიც პანიკას იწვევენ ბავშვებში.

არის სკოლები, სადაც ყველა ბავშვი დაშვებულია გამოცდებზე. არის სკოლები, სადაც მე-10 კლასის მოწაფეებს არცერთი შეცდომა არ დაუშვიათ რუსული ენის წერით სამუშაოებში. დუბოვკის სკოლებში (სტალინგრადის ოლქი) რუსულ ენაში მეექვსე კლასის მოწაფეთა გამოცდების შედეგად არცერთი ცუდი ნიშანი არ აღმოჩნდა.

ამ კლასის მასწავლებელი ზინაიდა მიხეილის-ასული გრეჩკინა წამოყენებულია რუსეთის სფს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად.

ამგვარი ფაქტები, — ხოლო ეს ფაქტები ცოტა როდია, — დამაჯერებლად მოწმობენ, რომ საბჭოთა სკოლა მტკიცე და სწორ გზაზე დგას. საშუალო სკოლის მასწავლებელთა მრავალრიცხოვანი არმია უმჯობესდება, წლითიწლობით იძენს პედაგოგიური მუშაობის უდიდეს გამოცდილებას. იზრდებიან ათი და ასი ათასობით ახალგაზრდა პედაგოგები, თავისი საქმის ოსტატები, რომლებმაც იციან თავისი საქმე და უყვართ იგი, მთელი სულით და გულით ემსახურებიან მას. წლითიწლობით იზრდებიან და მრავლდებიან ჩვენი სკოლის წარმატებანი.

მაგრამ ეს წარმატება კიდევ უფრო დიდი იქნებოდა, განსახკომები და სახალხო განათლების ადგილობრივი ორგანოები რომ ჯეროვანად ხელმძღვანელობდნენ სახალხო განათლების საქმეს, მათ რომ ენერგიულად, ბოლშევიკურად აღმოეფხვრათ მავნებლობის შედეგები.

მთელ რიგ განსახკომთა ძველს ხელმძღვანელობაში შემძვრალი ფაშისტი არამზადები, ჯაშუშები და მავნებლები ცოტათი როდი აბრკოლებდნენ სკოლებისა და მასწავლებლების მუშაობას. მტრის ხელი ყოველნაირად აფერხებდა მუშაობას მასწავლებელთა ატესტაციის ხაზით, ხშირად ატესტაცია იქცეოდა წმენდად, მასწავლებლების აბუჩად აგდებად. ყოველნაირად ჰფუშავდნენ მასწავლებელთა გადამზადების, მათი დაუსწრებელი სწავლების საქმეს. ბურჟუაზიული ნაციონალისტები მოკავშირე და ავტონომიურ რესპუბლიკებში ჰფუშავდნენ ბავშვებისათვის რუსული ენის სწავლების საქმეს, რითაც მომძე რესპუბლიკათა ახალგაზრდა თაობას გზას უხშობდნენ დიდი რუსი ხალხის კულტურის საგანძურისაკენ. რუსულ სკოლებშიც ცოტა ზიანი როდი მიაყენეს რუსული ენის სწავლებას, მოწაფეების მიერ ელემენტარული ცოდნის დაუფლებას. მოსკოვის სკოლებშიც კი, რომელნიც უზრუნველყოფილი არიან ყველაზე კვალიფიციური პედაგოგებით, ცოტა როდია ისეთი მოსწავლე, რომელმაც ცუდად იცის რუსული ენა. ბავშვების არასაკმაო წარმატებაში თავს იჩენს კარგი სახელმძღვანელოების უქონლობაც, პროგრამების აბნეულობაც, სასწაულო გეგმების სიმახინჯეც. მტრის ბუდეები სახალხო განათლების სისტემაში განადგურებულია, შექმნილია ყველა პირობა იმისათვის, რათა უმოკლეს ვადაში აღმოვფხვრათ მავნებლობის შედეგები, მაღალ საფეხურზე ავიყვანოთ ჩვენი საშუალო სკოლა.

მაგრამ მძიმედ და გაჭირვებით ხდება განსახკომების შემობრუნება ახალ გზაზე. საშუალო სკოლა ჯერჯერობით მეტ წილად დაპირებებით ცხოვრობს. რა გააკეთა, მაგალითად, რუსეთის სფს რესპუბლიკის განათლების სახალხო კომისარმა ამხ. ტიურკინმა, რათა სწრაფად გაეშალა მუშაობა მავნებლობის შედეგების ლიკვიდაციისათვის სახალხო განათლებაში? რატომ ყურად არ იღებს რუსეთის სფს რესპუბლიკის განსახკომის ხელმძღვანელობა მოწინავე პედაგოგთა ხმას? იცნობს თუ არა რუსეთის სფს რესპუბლიკის განსახკომი თავის საუკეთესო მასწავლებლებს, ახდენს თუ არა მათი გამოცდილების განზოგადებას, ეწევა თუ არა მის პროპაგანდას, ზრდის თუ არა ამ გამოცდილებაზე მასწავლებელთა მთელ მასას? დაყენა თუ არა ასე თუ ისე განსახკომმა ჩვენი საბჭოთა ბავშვების აღზრდის პრობლემები? მასებისგან, ცხოვრებისგან, საუკეთესო პედაგოგთა გამოცდილებისგან მოწყვეტის ყველაზე ცუდი ტრადიციები, ადამიანთა არცოდნა დღემდე გაბატონებულია რუსეთის სფს რესპუბლიკის განსახკომის მუშაობაში.

ჯერ კიდევ ბევრი ნაკლია ჩვენს სკოლაში, ჯერ კიდევ შორსაა იგი იდეალისაგან. მაგრამ ძირითადი მასში საუცხოოა: ესაა — თვით მოწაფეები, ესაა — მასწავლებელთა უდიდესი უმრავლესობა, ერთგული თავისი საქმისა. კარგად იზრდებიან ჩვენი ბავშვები ჩვენი პარტიის ხელმძღვანელობით, ამხანაგი სტალინის ბრძნული და სიყვარულით აღსავსე მეთვალყურეობით!

შესამოწმებელი გამოცდები საშუალო სკოლაში დაიწყო იმ დღეებში, როცა მთელი ჩვენი ქვეყანა დიდი შრომელვარებით, ღრმა ინტერესით კითხულობს და კვლავ კითხულობს ამხანაგი სტალინისა და ამხანაგი მოლოტოვის შესანიშნავ სიტყვებს მოწინავე მეცნიერების შესახებ. ჩვენი მოსწავლეები, განსაკუთრებით კურსდამთავრებულნი, გაცნობილი არიან ამ სიტყვებს. ბედნიერი ახალგაზრდობა! იგი ისმენს მოწოდებას: ისწავლეთ, რათა გაიმარჯვოთ! ისწავლეთ, რათა დაამხვრიოთ ყოველივე დრომოჭმული, ყოველივე უძრავი და დაუღალავად შეჰქმნათ ახალი სამყარო ბედნიერებისათვის! ისწავლეთ, რათა მთელს კაცობრიობას უჩვენოთ სოციალიზმის ძლიერება, სილამაზე, სიდიადე!

„პრავდის“ მოწინავე, 23/V

მ. ს. ბაბუშკინისა და ი. ი. ჟუტოვსკის დასაფლავება

მოსკოვი, 22 მაისი (საკდესი). დაახლოებით 40 ათასმა მოსკოველმა დღეს უკანასკნელი პატივი სცა თვითმფრინავ „ნ-212“-ის ავარიის დროს დაღუპულს, საბჭოთა ჯავშირის გმირს, სსრკ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატს მ. ს. ბაბუშკინსა და ინჟინერს ი. ი. ჟუტოვსკის. სახპატიო ყარაულში იდგნენ საბჭოთა ჯავშირის გმირები ამხ. შმიდტი, პაპანინი, მოლოკოვი, კრენკელი, ლიაპიდევსკი, სპირინი, სლეპნიოვი, ჩრდილოეთის საზღვაო გზის მთავარსამმართველოს, სამოქალაქო საჰაერო ფლოტის და ავიაქარხნების მუშაკები, განსვენებულთა მეგობრები და ნათესავები.

საღამოს 5 საათზე სწყდება დარბაზში შესვლა.

განსვენებული მფრინავის მეგობრებს აბრეშუმის ბალიშებით გამოაქვთ მისი ორდენები. გრძელ მწკრივად მისცურავენ გვირგვინები. ამხ. შმიდტი, პაპანინი, მოლოკოვი, ლიაპიდევსკი, სპირინი და სხ

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატები

ამხ. კონსტანტინე ფილიპეს-ძე რეკვავა

ფოთის ნავსადგურის მუშებში ნდობით და სიყვარულით სარგებლობს ლენინურ კომკავშირში დავაჟკაცებული და პარტიის რიგებში აღზრდილი ახალგაზრდა ინჟინერი ამხ. **კონსტანტინე ფილიპეს-ძე რეკვავა.** მისი კანდიდატურა დასახელებულია საქართველოს სს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე.

ამხ. კ. რეკვავა დაიბადა 1910 წელს ჭ. ტუაფსეში, მოსამსახურის ოჯახში. კოტე ძუძუმწოვარა ბავშვი იყო, როცა მამა გარდაეცვალა. უმწეო მდგომარეობაში ჩავარდნილმა დედამ ის სამეგრელოში ჩამოიყვანა. აქ ის საცხოვრებლად ჭ. ფოთში მოეწყო. პირველდაწყებითი სწავლა და საშუალო განათლება კოტემ აქ მიიღო.

1926 წელს იგი შედის ლენინურ კომკავშირში, სადაც ის მალე იჩენს აქტიობას და ენერგიულად ასრულებს ყველა საზოგადოებრივ დავალებას. ფოთის ინდუსტრიალური სასწავლებლის წარმატებით დამთავრებისთანავე კოტე მიემგზავრება თბილისში და გემთშემკეთებელ ტექნიკოსად მუშაობს ამიერკავკასიის მდინარეთა ტრანსპორტის სამმართველოში.

1933 წელს, მას როგორც ნიჭიერ და ენერგიულ მუშაკს, უმაღლესი ცოდნის მისაღებად გზავნიან ლენინგრადში საზღვაო - საინჟინერო ინსტიტუტში, რასაც ის 1937 წელს ფრიადზე ამთავრებს და საქართველოში ბრუნდება. ახალგაზრდა სპეციალისტი პირველ ხანებში ფოთის ნავსადგურში მუშაობს მექანიზაციის უფროსად. აქ ის დაუცხრომლად იბრძვის მავნებლობის შედეგების მოსასპობად და დიდ მუშაობას ატარებს ნავსადგურის მექანიზაციის უკეთ მოსაწყობად. ამავე დროს აქტიურად არის ჩაბმული აგრეთვე პარტიულ საზოგადოებრივ მუშაობაშიაც.

ამხ. რეკვავა საკ. კ. პ. (ბ) რიგებში ირიცხება 1932 წლიდან. როგორც ნიჭიერი, ფხიზელი და საუკეთესო სპეციალისტი ამჟამად ის დაწინაურებულია ფოთის ნავსადგურის უფროსად. (საქდესი).

ამხ. ნინო ივანეს-ასული გიგაური-ჩარკვიანი

ნინო ივანეს-ასული გიგაური-ჩარკვიანი დაიბადა 1900 წ. ქ. თბილისში. მისი მამა იყო ა.-კ.-ის რკინიგზის მთავარ სახელოსნოს ზეინკალი, დედა კი—მკერავი.

ამხ. გიგაურმა-ჩარკვიანმა განათლება მიიღო თბილისში. 1916 წ. მან დაამთავრა საქალაქო სასწავლებელი, ხოლო 1919 წელს — სამასწავლებლო სემინარია. უკვე საბჭოთა ხელისუფლების დროს—1932 წელს ნინო ივანეს-ასულმა დაამთავრა სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტი.

შრომითი ცხოვრებას ნ. ი. გიგაური-ჩარკვიანი შეუდგა 1919 წელს.

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ ამხ. გიგაური-ჩარკვიანი მუშაობდა პირველად ამიერკავკასიის რკინიგზის სალიანდაგო დარგის სამმართველოში, ხოლო შემდეგ 1926 წლიდან მას მთელი რიგი პასუხსაგები თანამდებობები ეკავა პარტიულს და პროფესიულ ორგანიზაციებში.

1933 წლიდან 1934 წლამდე ამხ. გიგაური-ჩარკვიანი მუშაობდა საგარეჯოს მტს პოლიტგანყოფილების უფროსის თანაშემწედ ქალთა შორის მუშაობის დარგში და 1934 წლიდან 1935 წლამდე — საქართველოს მიწსახკომის მტს პოლიტსექტორის უფროსის თანაშემწედ.

1935 წლიდან 1936 წლამდე ამხ. გიგაური-ჩარკვიანი მუშაობს საქართველოს ალკპ (ბ) კ-ის პიონერ განყოფილების გამგედ. 1936 წელს იგი გადადის სამუშაოდ საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის ხელმძღვანელ პარტიულ ორგანოთა განყოფილების ინსტრუქტორის თანამდებობაზე. ამჟამად ამხ. გიგაური-ჩარკვიანი მუშაობს საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის სასოფლო-სამეურნეო განყოფილების გამგის მოადგილედ და რედაქტორობს ყურნალ „მშრომელ ქალს“.

ამხ. გიგაური-ჩარკვიანი პარტიის წევრია 1927 წლიდან, იგი არაერთხელ ყოფილა არჩეული ხელმძღვანელი პარტიული ორგანოების შემადგენლობაში; საქართველოს კ. პ. (ბ) მე-10 ყრილობაზე ის არჩეულ იქნა საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის სარევიზიო კომისიის წევრად.

ხაშმის № 89 საარჩევნო ოლქის საოლქო საარჩევნო კომისიამ ამხ. გიგაური-ჩარკვიანი რეგისტრაციაში გაატარა საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად (საქდესი).

ამხ. მიხეილ მიხეილის-ძე მაისურაძე

მიხეილ მიხეილის-ძე მაისურაძე დაიბადა 1897 წელს გლეხის ოჯახში.

დაამთავრა რა 1911 წელს ორკლასიანი სკოლა თბილისში, ამხ. მაისურაძე შედის მოწაფედ აგაბაბოვის მექანიკურ სახელოსნოში. 1914 წელს იგი გადადის შოფერის თანაშემწის სამუშაოზე, ხოლო 1916 წელს მას ჯარში იწვევენ და შოფერად მუშაობს ერზერუმის რკინიგზის სამმართველოში.

1921 წელს ამხ. მაისურაძე მოხალისედ შედის წითელ არმიაში. წითელ არმიაში მან 1922 წლამდე დაჰყო. საბრძოლო დამსახურებისათვის ამხ. მაისურაძე დაჯილდოებულია რევოლუციური სამხედრო საბჭოს სიგელით.

დემობილიზაციის შემდეგ ამხ. მაისურაძე ორი წლის განმავლობაში სხვადასხვა საწარმოში მუშაობდა, ხოლო 1924 წელს „ზაკავტოპრომტორგში“ შევიდა, სადაც შოფრად მუშაობდა 1926 წლამდე.

1925 წელს ამხ. მაისურაძე შევიდა საკ. კ. პ. (ბ) რიგებში.

1927 წელს იგი ინიშნება „ზაკავტოპრომტორგის“ გარაჟის გამგედ, ხოლო 1928 წელს — მის თბილისის განყოფილების მმართველად.

1930 წელს ამხ. მაისურაძე გაიგზავნა ლენინგრადს სატრანსპორტო აკადემიასთან არსებულ სამეურნეო მუშაკთა კურსებზე.

ჭიათურა

ამხ. ვ. გ. ჭეფნაძის კანდიდატურა რეგისტრირებულია

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების ჭიათურის რაიონის არგვეთის № 123 საარჩევნო ოლქის საოლქო საარჩევნო კომისიამ საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭისსაყრელად რეგისტრაციაში გაატარა ვლადიმერ გიორგის-ძე ტეფნაძე, დაბადებული 1905 წელს, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, ჭიათურის რაიონის მცხოვრები, რომელიც მუშაობს ამხ. კაგანოვიჩის სახელობის მაღაროებში (საქდესი).

ამხ. მარიამ ფრიდონის-ასული ჩაღუნელი

მ. ფ. ჩაღუნელი დაიბადა 1902 წელს, გორის ყოფილ მაზრის სოფელ სამთავისში, მიწისმუშა გლეხის ოჯახში.

1928-დან 1936 წლამდე მარიამ ფრიდონის-ასული მუშაობს კოლმეურნეობა „გლეხის იმედის“ ბრიგადირად სოფელ იგოეთში.

ამხ. ჩადუნელი, როგორც აქტიური და მოწინავე მუშაკი, 1936 წელს დაწინაურებულ იქნა კოლმეურნეობის თავმჯდომარედ.

თავის პირდაპირ მოვალეობათა სანიმუშოდ შესრულებასთან ერთად, ამხ. ჩადუნელი დიდ საზოგადოებრივ მუშაობას ეწევა.

1924 წლიდან დღემდე იგი უცვლელად არის სასოფლო საბჭოს და რაიაღმასკომის წევრი.

ამხ. ჩადუნელი, როგორც მოწინავე სტახანოველი, არჩეულ იქნა ამიერკავკასიის მე-6 მოწვევის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის წევრად.

ამხ. ჩადუნელი დიდი პოპულარობით და სიყვარულით სარგებლობს როგორც თავისი კოლმეურნეობის, ისე მთელი რაიონის მშრომელთა შორის.

ამხ. იონა მიხეილის-ძე ფესტვენიძე

სოფ. გეგუთის მშრომელებმა ერთსულოვნად წამოაყენეს საქ. სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად მილიონერი კოლმეურნეობის „წინსვლის“ თავმჯდომარე ამხ. ფესტვენიძე.

ამხ. იონა დაიბადა 1891 წელს სოფ. ზედა გეგუთში, უღარიბეს გლეხის ოჯახში. უსახსრობის გამო იონა გამოიყვანეს დაწყებითი სკოლის II კლასიდან და მოჯამაგირედ დააყენეს შემამულე ანანოვთან.

1920 წელს იონა წინააღმდეგობას უწევს მენშევიკურ მთავრობას. 1924 წელს იგი იარაღით ხელში იბრძვის აგვისტოს მენშევიკურ ავანტურის წინააღმდეგ სოფ. ჰატრიკეთში.

1929 წელს იონამ პირველმა ჩამოაყალიბა გეგუთში კოლმეურნეობა „წინსვლა“, რომლის თავმჯდომარედ თვით იონა აირჩიეს.

1935 წელს ამხ. ფესტვენიძეს ირჩევენ დამკვრელი კოლმეურნეთა საკავშირო ყრილობის დელეგატად. ის დაჯილდოებულია ა.-კ-ს და საქართველოს ცაკის სიგელით და მისი კოლმეურნეობა შეტანილია მოწინავე კოლმეურნეობათა საპატიო დაფაზე.

„იგორის ლაშქრობის ამბის“ ილუსტრაცია, პალოხის ოსტატ ივანე გოლიკოვის ნამუშევარი. რეპროდუქცია „სოიუზფოტოსი“

„ამბავი იგორის ლაშქრობისა“

იგორის სალაშქროდ გასვლა

ბუკთა ყიჟინი სდგას ნოვგოროდში
და პუტივლს სჩანან დროშები შლილი.
იგორი ელის უსაყვარლესსა,
უსიამესსა ძმას ვსევოლოდსა.

და ვსევოლოდი უტუხი ხარი
ეტუოდა იგორს: ერთა ძმა მყავხარ,
ერთი ბარჩხალა ნათელი მყავხარ
შენ, ძმაო იგორ, და ჩვენ ორივე
ვართ მემკვიდრენი ხვიატოსლავისა.
დარახტე, ძმაო, შენი ჩაუქი
ბედაურები, ჩემი მზად დგანან
კურსკის წინაშე დარახტულები;
გაგეგონება ჩემი კურსკელნი,
რომ მომახული რაინდებია.
ბუკთა ყიჟინში გამორანდულან,
ჩაჩქანთ ჟღარუნში ნებივრებულან,
შუბის წვერზედა აცმული კერძით
გამოკვებილან, იცნობენ გზებსა
და ორწოხებზე უნავარდნიათ.
მათი შვილდები მოქიმულია,
კაპარჭებია პირგადახსნილი,
და მათი ხმლები მოკისკასეა,
თვითონ მიჰქრიან გაშლილ მინდორზე,
თითქო არიან ყომრალი მგლები:
რომ აღიმაღლონ თავად ღირსება
და მოუხვეჭონ მთავარს სახელი.

მაშინვე შედგა მთავარი იგორ
ოქროს უზანგზე და გაეშურა
ტრიალ მინდორზე. მზემან წყვდიადით
სამოგზაურო გზა დაუბნელა;
ღამემ ფრინველნი ქარიშხლის გმინვით
გამოაღვიძა და ღამის სტვენამ
ირგვლივ მხეცების ჯოგი შეჰყარა.
ხის სიმაღლიდან აჯაღი კივის,
ბრძანებს უსმინონ: ვერანმა მიწამ,
ვოლგის, ზღვისა და სულას ნაპირმა.
ქალაქ სუროჟმა, ქალაქ ქორსუნმა

და შენც ფიტულო თუმთარაკანის,
ხოლო ყივჩაღნი უსიერ გზებით,
უკვე მორბიან დიად დონისკენ;
მათი ფორნებიც ღამით ყივიან
როგორც დამფრთხალი გედების გუნდი.
იგორს დონისკენ ლაშქარი მიჰყავს
და ფათერაკი მისი მხლებელი
ფრინველებს მწყემსობს მუხებსა ზედა.
მგლები ორწოხებს ჭექა-ქუხილის
მოსვლას ამცნობენ და არწივები
მხეცებს იწვევენ ძვლებზე ყივილით.
მელაც შეჰკივის მეწამულ ფარებს.

ჰოი, შენ რუსთა მიწავ, — მამულო
მთების გადაღმა ხარ დარჩენილი!

დიდხანს გასტანა ღამის წყვდიადმა,
რიერაჟის შუქიც გადაკრულა,
მრუმემ დაფარა დიდი მინდორი,
ბულბულის სტვენაც მოსულებულა,
ჭილუყვაის განგაშს გამოეცხოა.
ვრცელი მინდორი წითელ ფარებით
წინ გადაღობა რუსთა ლაშქარმა,
რომ დაიკვიდროს ომში გმირობა
და მოუხვეჭოს მთავარს სახელი.

დილა ადრიან პარასკევ დღესა
მათ გადათელეს ბილწი ლაშქარი,
და ისრებივით ტრიალ მინდორზე
გაფანტულებმა თან გააქროლეს
ქალნი ლამაზნი ყივჩაღებისა;
ქალებთან ერთად მათ გაიტაცეს
ოქრო, ოქსინო და სხვა ქსოვილნი.
ტანსაბურავი, ჯუბა და ქურქი
და ყივჩაღური ნაფშიანები
გადაფინეს ბიდეებივით,
ჭაობებსა და ჭანჭრობ ადგილებს.

ყირმიზი დროშა, თეთრი ბავრაყი,
ვერცხლის ჭოკი და ყირმიზი თუღი
ერგო გულად ძეს სვიატოსლავისას.

რულავს მინდორში მამაცი ბუდე
ოლეგის მოდგმა. ძალზე შესტოპეს!
არა შობილან ისინი ქვეყნად
დასამცირებლად, არც შავარდნისთვის
არც სონღულისთვის და აღარც შენთვის
ყივჩაღთა ბილწო, შავო ყორანო.

გზაყი გამორბის ლეგა მგელივით
ყონჩაღიც გზაყსა წამოყოლია
და გზას უკაფავს დიად დონისკენ.

მეორე დღესვე, სისხამი დილით,
მეწამულ ფერის ცის დაფრთნი
ლაშქარს აუწყებს რიერაჟის მოსვლას.
შავი ღრუბლები მოდიან ზღვიდან,
უნდათ დაფარონ ოთხი მზის შუქი
ღრუბლებში თრთიან ლურჯი ელვები,
ალბათ იქნება დიდი ჭუხილი,
წამოვა წვიმა ისრების გვარად
დიად დონიდან გადმოტყორცნილი
აქვე შუბები გადატყდებიან,
კისკასა ხმლებიც დაიჭდებიან,
ყივჩაღთა ლაშქრის მუზარადებზე
კაიალაზე, დიად დონთანა.

ჰოი, შენ რუსთა მიწავ-მამულო,
მთების გადაღმა ხარ დარჩენილი!

აი ქარებიც, სტრიბოგის მოდგმა.
ზღვიდან მსრბოლავი ისრების გვარად
იგორის გულად ლაშქარს ატყდება.
მიწა გუგუნებს, დიან მღვრიენი
მდინარენი და ბდღვირმა დაფარა
ვრცელი მინდორი, თითქო ღმუიან
დროშები ქარში: უკვე ყივჩაღნი
მოდიან ზღვიდან, დიად დონიდან,
ყოველის მხრიდან გარს შემოერტყენ
რუსების ლაშქარს. ქაჯების მოდგმა
საზარ ყიჟინით გადმოიგრაგნა
გაშლილ მინდორზე, ხოლო რუსები
შეუდრეკელნი, წითელ ფარებით
გადაეღობენ ყივჩაღთა ლაშქარს.

შენ, ვსევოლოდო, ფიცხელი ხარო
სდგებხარ ბრძოლაში და სეტყვასავით
ისრებსა სტყორცნი მტრის მოლაშქრეებს;
ჯერვარდენ მახვილს შენ ამჭექარებ
ყივჩაღთა ლაშქრის მუზარადებზე.
სადაც იელვებ ოქროს ჩაფხუტით,
ხარო მჭრელავო, იქ ყრია, ყრია
ბილწი თავები ყივჩაღებისა.
დაგიჩეხია შენ ჩაფხუტები
ავარიული, ხარო ველურო,
ავარვარებულ ხმალის კისკასით.

რაა მოყმენო, მისთვის ჭრილობა
ვინც დაივიწყა უკვე სიცოცხლე,
თავის ღირსება და ჩერნიგოვი,
მამისეული ტახტი ოქროსი,
ან სასურველი თავის მეუღლე
ულამაზესი გლების ასული,
მისი ტრფობა და მისი ალერსი.

იყო დროება ტროიანისა,
წარვიდნენ წლებიც იაროსლავისა
იყო ლაშქრობაც წინათ ოლეგის
ოლეგის, ძისა სვიატოსლავისა.
იგი ოლეგი მკვეთრი მახვილით,
შფოთსა და ამბოხს ჩვენში ნერგავდა
და ისრებს სთესდა რუსულ მიწაზე.
ოქროს უზანგზე ყლეირით დგებოდა
ოლეგი ქალაქ თმუთარაკანში
და მაშინდელი მისი ყლეირანი
ესმოდა დიად იაროსლავისა
ძესა ვსევოლოდს, ხოლო ვლადიმერ
ჩერნიგოვს მყოფი, ყოველ დილაზე,
ყურებს იხშობდა გაჯავრებული.

შემდეგ ბორისი ძე ვიაჩესლავის,
საომარ ხოტბით წაქეზებული,
თვით წარემართა ლვოის სამჯვაროში.
მებრძოლს ოლეგის ღირსებისათვის,
შეუდრეკელსა, ახოვან მთავარს,
კაიალასთან მწვანე ველობი
ქვეშ გაუფინეს როგორც სუდარა.
ამ კაიალით თვით სვიატოპოლკმაც
თვისი სიმამრი ხომ წაასვენა
უგორიელთა იორდებს ზედან
კიევის წმინდა სოფიოს ტაძარს.

მაშინ ვარამი ოლეგის დროში
დათესილიყო და იზრდებოდა
შფოთი, ამბოხი, ნადგურდებოდა
დაბოგის მოდგმის დოვლათი ქვეყნად.
მთავართა შფოთში ხალხის სიცოცხლე
მოკლდებოდა და იკვეცებოდა.
მაშინ პოხიერ რუსულ მიწაზე
გუთნისდედები ერთი მეორეს
იშვიათად თუ გადასძახოდენ.
მხოლოდ ყორნები ხშირად ჩხაოდნენ
და ერთმანეთში იყოფდენ ლეშებს,
ჭილუყვაენიც თავის ბაას იწყებდნენ
რადგან უნდოდათ კერძთან მიფრენა.
ასე ხდებოდა მაშინდელ ომში
და ლაშქრობაში, მაგრამ ამგვარი
ლაშქრობა ქვეყნად არ გაგონილა.

ჯარიერაყიდან სალამოდისინ
და სალამოდან ალიონამდის
ქროდენ ისრები მოვარვარენი,
ჩაბაჩუხობდნენ ჩაფხუტებზედან
ხმლები კისკასა და ჯავარდნულსა
შუბებს გაჭრილად ბნელი ჩხრიალი
ყივჩაღთა მიწის უდაბურ ველზე.
ბედაურების ტორებით ხნული
იყო ყამირი ძვლით მოთესილი,
იყო ყამირი სისხლით მორწყული,
და ყოველივე ვარამის გვარად
აისდებოდა რუსულ მიწაზე.
რა ჩამშრიალებს, რა ჩამღარუნებს
მე შორეულად ასე ადრიან
ალიონის წინ? ეს იგორია
ლტოლვილ მეომრებს იგი აბრუნებს
მას ებრალება უსაყვარლესი,
და უამესი ძმა ვსევოლოდი.
ერთ დღეს იომეს, მეორე დღესაც
და მესამე დღეს ჟამსა შვადღისას,
დაბლა დაეშვა დროშა იგორის;
ჩქარ კაიალას მდინარის პირად
ძმები განშორდნენ ერთი მეორეს.
სისხლიან ღვინომ ალარ იკმარა
და დაასრულეს მეფდარ რუსებმა
ლხინი დიადი, თვისი მზახლებიც
დაათვრეს, მოკვდენ რუსულ მიწისთვის
ბალახი ჭკნება საცოდაობით
ხეც კაეშანით მიწას დაემხო.

თარგმნილი ძველ რუსულიდან

სიმონ ჩიქოვანისა

*) ნაწყვეტი პოემიდან

პროფ. ს. დანელია

„ამბავი იგორის ლაშქრობისა“

1.

ერთი წელიწადიც არ შესრულებულა მას შემდეგ, რაც საბჭოთა ქვეყნის ყველა ხალხებმა დიდი ზეიმით გადაიხადეს ქართული პოეზიის უბრწყინვალესი ქმნილების („ვეფხის-ტყაოსნის“) 750 წლის იუბილე. დღეს კი ეს ხალხები იხდიან საუცხო საუკუნეების რუსეთის უდიდესი პოეტური ნაწარმოების 750 წლის იუბილეს; ეს ნაწარმოებია „ამბავი იგორის ლაშქრობისა“.

დიდია ამ პოეტური ნაწარმოების ისტორიული მნიშვნელობა. დასავლეთ ევროპის ხალხთა პოეზიიდან მას შეიძლება შეედარონ მხოლოდ ისეთი პირველხარისხოვანი ქმნილებები, როგორიც არიან ფრანგეთის „სიმღერა როლანდზე“ ან გერმანელთა „სიმღერა ნიბელუნგებზე“. როგორც თავისი შინაარსით, ისე თავისი ფორმითაც „ამბავი იგორის ლაშქრობისა“ ეპიკური ხასიათის ნაწარმოებია და, თანამედროვე ტერმინოლოგიის თანახმად, მას შეიძლება პოემა ეწოდოს.

ყველა მოცემული ნიშნების მიხედვით დღეს დადგინებულად უნდა ჩაითვალოს, რომ „ამბავი იგორის ლაშქრობისა“ უეჭვოდ მე-12 საუკუნეში იყო დაწერილი. რაც შეეხება საკითხს, თუ ვინ იყო ამ საისტორიო პოეტური ქმნილების დამწერი, აქ მარტო ის შეიძლება ითქვას, რომ პოემის ავტორი ალბათ ძველი რუსეთის უმაღლეს საზოგადოებრივ წრეს ეკუთვნოდა და თავისი ეპოქის მიხედვით იყო ფრიად განათლებული პიროვნება: იცნობდა კარგად არა მარტო რუსულ მწერლობას, არამედ, შესაძლებელია, უცხოეთის ლიტერატურასაც, და, როგორც დიდი ნიჭისა და დაკვირვების უნარით დაჯილდოებული ადამიანი, მშვენიერად ერკვეოდა თავისი დროის რუსეთის პოლიტიკურ მდგომარეობაში. არც სახელი და გვარი, არც ბიოგრაფიული ხასიათის სხვა ცნობები „იგორის ლაშქრობის“ დამწერ პოეტის შესახებ დღეს ჩვენ არ მოგვეპოვება, რაც, ცხადია, დიდ დანაკლისად უნდა ჩაითვალოს თვით ამ პოეტური ნაწარმოების სწორი გაგებისა და მისი მთავარი აზრების შეფასების მიზნისათვის.

მეთორმეტე საუკუნის რუსეთი, სადაც ცხოვრობდა და მოღვაწეობდა „იგორის ლაშქრობის“ ავტორი, უმთავრესი თავისი ნაწილით მდინარე დნეპრისა და მისი შენაკადების ნაპირებზე მდებარეობდა. 862 წელს პირველად ჩამოყალიბებული სახელმწიფო რუსეთისა მეთორმეტე საუკუნის მეორე ნახევრიდან პოლიტიკურ დაქსაქსვას განიცდიდა. რუსეთი დაყოფილი იყო მრავალ სამთავროებად, რომელთა მმართველი მთავრები საერთო მათი წინაპრის, რუსეთის პირველი მთავრის, რიურიკის, შთამომავლობას წარმოადგენდნენ და, მაშასადამე, გვაროვნული კავშირით იყვნენ ურთიერთშორის შეკრული. თავისთავად ცხადია, რომ გვაროვნული კავშირი მთავართა შორის არ იყო საკმაოდ მტკიცე საფუძველი სახელმწიფოს პოლიტიკური მთლიანობის უზრუნველსაყოფად, და აქედან გასაგებია ის დაუსრულებელი აყალ-მაყალი და შფოთი, რომელიც იმდროინდელს რუსეთში მძვინვარებდა. პოლიტიკურად ყველაზე უფრო მნიშვნელოვანი და ეკონომიურად დაწინაურებული სამთავრო იყო კიევის სამთავრო, რადგან კიევი წარმოადგენდა იმ დიდი სანაოსნო სავაჭრო გზის ცენტრს, რომელიც მიემართებოდა ბალტიის ზღვიდან შავი ზღვისაკენ და კომერციულად აკავშირებდა ჩრდილოეთ-დასავლეთ ევროპას წინა-აზიის ხალხებთან.

კულტურული დონე კიევის დროის რუსეთისა ბევრად არ ჩამოუვარდებოდა დასავლეთ ევროპისას — განსაკუთრებით მას შემდეგ, რაც რუსეთმა 988 წელს ბიზანტიიდან მიიღო ქრისტიანობა და ამით დაუკავშირდა ბერძნებს, რომლებიც თავისი სწავლა-განათლებით მე-10—მე-12 საუკუნეებში უფრო მაღლა იდგნენ, ვიდრე იმდროინდელი დასავლეთ ევროპის ხალხები (ინგლისელები, ფრანგები, გერმანელები). ბიზანტიიდან ბალკანეთის სლავური ხალხების (ბულგარელებისა და სერბიელების) მეშვეობით უხვად შემოდიოდა ძველს რუსეთში სხვადასხვა ხასიათის თხზულებები. ეს თხზულებები მეტწილად სასულიერო შინაარსისა იყო, მაგრამ მათ შორის იყო საერო ხასიათის ნაწარმოებებიც. ასეთი საერო ნაწარმოებები იყო, მაგალითად, „დიგენისის ამბავი“, რომელიც სამხედრო ნოველას წარმოადგენს და თავისი გმირების რაინდულ თავგადასავალს აგვიწერს. რუსეთის მოსახლეობის უმრავლესობა, ცხადია ამ ნოველისტური ლიტერატურით უშუალოდ ვერ ისარგებლებდა, რადგან მან წერა-კითხვაც არ იცოდა—მაგრამ თავისი მომხმარებლები ამ საერო ნოველისტურ ლიტერატურას მაინც ჰყავდა: მის მომხმარებელს წარმოადგენდა უწინარეს ყოვლისა ის სამხედრო წრე, რომელიც მთავრების გარშემო იყრიდა თავს. თავისი კულტურული მოთხოვნილებებით ეს წრე სრულიად არ ჩამოუვარდებოდა დასავლეთ ევროპის რაინდთა წრეს, სადაც წარმოიშვენ „სიმღერა როლანდზე“ და „ნიბელუნგები“. „იგორის ლაშქრობის ამბავიც“ სწორედ ამ სამხედრო წრეში არის გაჩენილი, ვინაიდან ამას ამტკიცებს მისი შინაარსი და ფორმა.

ზემონათქვამიდან სჩანს, რომ კიევის დროის რუსეთი კარგად განვითარებული, კულტურული ქვეყანა იყო,—რა თქმა უნდა, თავისი ეპოქის მიხედვით. კიდევ უფრო წინ იქნებოდა ის წაწეული, რომ მთავრებს შორის ურთიერთ კინკლაობას არ ჰქონოდა ადგილი. ამ კინკლაობით სარგებლობდნენ გარეშე მტრები, ხშირად ესხმოდნენ თავს რუსეთს და არბევდნენ მის მოსახლეობას.

რუსეთის ეს გარეშე მტრები იყვნენ იმ დროს აზიის შუაგულიდან გამოსული მომთაბარე ტომები, რომლებსაც ეჭირათ რუსეთის სამხრეთ - აღმოსავლეთით მდებარე თვალუწვდენელი ველები. X საუკუნიდან არ წყდება რუსეთის მატიანეთა გოდება ამ შფოთიანი მეზობლების თავდასხმების გამო. ჯერ პაჭანაკები არ აძლევდნენ რუს ხალხს მოსვენებას. შემდეგ, XI საუკუნის მეორე ნახევარში, გამოჩნდნენ ყივჩაღები, რომლებიც თავს დაატრიალებდნენ რუსეთის მთელ სამხრეთ მტრები შეიქნენ. ჯარგი ცხენოსნები და მშვილდოსნები, ისინი მოულოდნელად შეიჭრებოდნენ ხოლმე რუსეთის საზღვრებში, აოკლებდნენ არე-მარეს, ხოცავდნენ და ძარცვავდნენ ხალხს, იტაცებდნენ ქალებს და კაცებს, რათა მონებად გაეყიდნათ ისინი შუაააზიაში. ყივჩაღების მეზობლობა რუსეთისათვის მით უფრო საზიანო შეიქნა, რომ ყივჩაღებს ეჭირათ დონისა და დონეცის სანაპიროები და ამის გამო რუსეთს მოჭრილი ჰქონდა გზა აზოვის ზღვისაკენ. ამ ყივჩაღების განდევნა და მათი თარეშისაგან თავის დაღწევა ისტორიულ გამოცანად იქცა XI—XII საუკ. რუსეთისათვის. მრავალჯერ მოუწყვიათ რუსეთის მთავრებს ბრწყინვალე გამარჯვებით დამთავრებული სამხედრო ექსპედიცია ყივჩაღების წინააღმდეგ, მაგრამ სრული განთავისუფლება მათი მეზობლობისაგან მაინც ვერ მოხერხდა.

ერთი ასეთი სამხედრო ექსპედიციის ბედი აღწერილია რუსეთის მატიანეში 1.185 წლის თარიღით. ექსპედიციის მეთაურები იყვნენ ნოვგოროდ-სევერსკის მთავარი იგორი, მისი ძმა ვსევოლოდი, მისივე შვილი ვლადიმერი და ძმისწული სვიატოსლავი. რუსების ჯარი ძალიან ღრმად შეიჭრა ყივჩაღთა ველებში, ამით დაშორდა რუსეთის საზღვრებს და მოსწყდა თავის ბაზას. პირველი შეტაკებისას ყივჩაღებთან გამარჯვება მაინც იგორის ჯარს ერგო: რუსებმა დაამარცხეს ყივჩაღები და ბევრი ტყვე ჩაიგდეს ხელში. მაგრამ ყივჩაღებმა მალე შესძლეს უამრავი ძალის შეკრება და მიესივნენ რუსებს. გაიმართა ცხარე ბრძოლა, რომელიც ორ დღეს გაგრძელდა და იგორის ჯარის სანშინელი დამარცხებით დასრულდა: ერთი მიზეზი ამ დამარცხებისა ის იყო, რომ რუსების ჯარს თან ახლდა მომთაბარე კოვუების დამხმარე რაზმი, რომელმაც ვერ გაუძლო ყივჩაღების შეტევას, უკუიქცა და დაარღვია იგორის ჯარის წესრიგი. უამრავი რუსი მეომარი გაწყდა, ბევრი ჩაუვარდა ყივჩაღებს ტყვედ. ამ დატყვევებულთა შორის მოხვდნენ მთავრებიც. რამდენიმე ხნის შემდეგ იგორმა მოახერხა ტყვეობიდან გამოქცევა. მალე მისი შვილი ვლადიმირიც დაბრუნდა რუსეთში.

2.

ეს ისტორიული ეპიზოდი, რომელიც მოთხრობილია რუსულ მატიანეებში, შეადგენს „იგორის ლაშქრობის“ საგანს. მაგრამ ის, რაც მატიანეში გადმოცემულია სადა, პროზაული ენით და თვალსაჩინო ლოგიკური თანმიმდევრობის დაცვით, „ამბავში“ მაღალი ღირსების მხატვრული ფორმით არის შემოსილი. მთელი ნაწარმოები გაჟღენთილია აღელვებული ტონით და ეპიკურ თხრობას ხშირად სწყვეტს ხოლმე პოეტის ლირიზმი.

პოემაში შეიძლება გამოიყოს სამი მთავარი გმირი, რომლებიც მას ცენტრალურ ფიგურებს წარმოადგენენ და ერთმანეთთანაც დაკავშირებული არიან. ესენია ნოვგოროდ-სევერსკის მთავარი იგორი სვიატოსლავის-ძე, კიევის დიდი მთავარი სვიატოსლავი ვსევოლოდის-ძე და იგორის მეუღლე იაროსლავნა, გალიციის ძლევამოსილი მთავრის იაროსლავის ასული. უდიდესი სიყვარულით ახასიათებს პოეტი ყველა მგმირებს. ნოვგოროდ-სევერსკის მთავარი იგორი წარმოდგენილია, როგორც უებრო რაინდი, ჰამაცი, პირდაპირი, მტრების მიმართ შეუპოვარი, თავისი მხედრებისადმი კი უსაზღვრო სიყვარულით აღსავსე და გულჩვილი ადამიანი, ამავე დროს ჭკვიანი და გამჭრიახი სარდალი და ძალიან მოხერხებული პაროენება.

იგორზე ნაკლები სიმპათიით არ ეკიდება პოემა კიევის დიდი მთავრის, სვიატოსლავის პიროვნებას. (ეს სვიატოსლავი იგორის შორეული ნათესავია). მაგრამ სვიატოსლავი დახასიათებულია პოემაში მხოლოდ იმ სიტყვებით, რომლებითაც მიმართავს იგი რუსეთის მთავრებს, რათა მათ შესწყვიტონ ურთიერთშორის შური და გაერთიანებული ძალით შეუტიონ ყივჩაღებს. სვიატოსლავი ნაწილობრივ იგორის კონტრასტს წარმოადგენს. იგორი ჯერ კიდევ ახალგაზრდა ენთუზიასტია და გატაცებებისაგან არ არის თავისუფალი. რაც შეეხება სვიატოსლავს, ის წარმოდგენილია პოემაში როგორც უკვე დაღინჯებული და ასაკის სიბრძნით აღჭურვილი ადამიანი. სვიატოსლავი დიდი პატრიოტია: მან მშვენივრად იცის, რომ ყივჩაღების განადგურება რუსეთისათვის აუცილებელია, მაგრამ ხედავს, რომ ამისათვის საჭირო თანხმობა და ერთსულოვნობა რუსეთის მთავრებს შორის არ არის, და ის მწუხარებით და მამობრივი ტონით ჰკიცხავს რუსეთის მთავრებს. სვიატოსლავი მიმართავს თავის ოცნებაში ამ მთავრებს და მოუწოდებს მათ დაანებონ თავი შინაგან უთანხმოებას და გაერთიანდნენ, რათა ყივჩაღებზე იძიონ შური იგორის დამარცხებისათვის. პოეტი ეძახის სვიატოსლავის ნათქვამს „ოქროს სიტყვას“ და ამით თითქოს იმის ნიშანს გვაძლევს, რომ თვითონ ეზიარებდა სწორედ იმ პატრიოტულ აზრებს, რომლებსაც იგი სვიატოსლავს გამოათქმევინებს. ბოლოს, საჭიროა რამდენიმე სიტყვა ითქვას იგორის მეუღლის, იაროსლავის ასულის, შესახებ. იგი წარმოდგენილია პოემაში, როგორც ქალის ნაზი და ღრმა გრძნობის განსახიერება. ულევილია მისი სიყვარული იგორისადმი და უსაზღვრო კაეშანი მოისმის მის „გოდებაში“, რომელიც მთელი პოემის უძვირფასეს მარგალიტს წარმოადგენს. იაროსლავის ასული მუდარებით მიმართავს მზეს, ქარს, დნეპრს და ყველას ეევედრება მფარველობა გაუწიონ მის საყვარელ და მრავალტანჯულ მეუღლეს.

პოემის შესავალში ნახსენებია რუსეთის ძველი მგოსანი ბოიანი და მოცემულია რეფლექსია პოეტური შემოქმედების შესახებ. პოეტი

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԳԵՐԱԳՈՅՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԸ ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

ՀԱՄ-ՄԱՀ, 22 մայիս (ՀԱՊՀ). Ըստ ՄԱԿ-ի Գլխավոր քարտուղար Խ. Պերես դե Կուելյարի, ՄԱԿ-ի Մարդկային իրավունքների հանձնաժողովի 44-րդ նստաշրջանի բացման առթիվ ուղերձի, Միավորված ազգերի կազմակերպությունը հատուկ ուշադրություն է դարձնում մարդկային իրավունքների պաշտպանության հարցերին։ Այդ ուղերձում նշվում է, որ ՄԱԿ-ի գործունեության ընթացքում ստեղծվել է մարդկային իրավունքների պաշտպանության միջազգային մեխանիզմ, որը ներառում է մի շարք կոնվենցիաներ, հռչակագրեր, սկզբունքներ և կանոններ։ Այդ փաստաթղթերը ամրագրում են մարդկային իրավունքների պաշտպանության միջազգային չափանիշները։

Ներկայումս ՄԱԿ-ի անդամ պետությունների մեծ մասը միացել է մարդկային իրավունքների պաշտպանության հիմնական միջազգային փաստաթղթերին։ Սակայն, ինչպես նշում է Խ. Պերես դե Կուելյարը, դեռևս կան պետություններ, որոնք չեն ստորագրել այդ փաստաթղթերը։ Ուստի ՄԱԿ-ի Գլխավոր քարտուղարը կոչ է անում բոլոր պետություններին միանալ մարդկային իրավունքների պաշտպանության միջազգային համակարգին։

Ուղերձում ընդգծվում է, որ մարդկային իրավունքների պաշտպանության ոլորտում ՄԱԿ-ի գործունեության հաջողությունը մեծապես կախված է անդամ պետությունների քաղաքական կամքից։ Խ. Պերես դե Կուելյարը կոչ է անում պետություններին ավելի ակտիվ մասնակցություն ունենալ մարդկային իրավունքների պաշտպանության միջազգային համակարգի կատարելագործման գործընթացին։

ՀՀ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՈՐՈՇՈՒՄԸ

ՀՀ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ 1988 Թ. ՀՈՒՆՎԱՐԻ 20-Ի ՈՐՈՇՄԱՆ ՄԵՋ ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԵՎ ԼՐԱՑՈՒՄՆԵՐ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Կառավարությունը որոշում է.

1. Հայկական ՍՍՀ կոմունալ տնտեսության նախարարությանը, Հայկական ՍՍՀ կոմունալ տնտեսության պետական կոմիտեին, Հայկական ՍՍՀ ֆինանսների նախարարությանը, Հայկական ՍՍՀ պետական բանկին, Հայկական ՍՍՀ պետական ապահովագրության կազմակերպությանը, Հայկական ՍՍՀ կոոպերատիվ և հասարակական կազմակերպությունների միությանը, Հայկական ՍՍՀ արհեստակցական միությունների կենտրոնական խորհրդին, Հայկական ՍՍՀ կոմերիտական կենտրոնական կոմիտեին, Հայկական ՍՍՀ գյուղատնտեսական արդյունաբերական միությանը, Հայկական ՍՍՀ ժողովրդական տնտեսության հաշվառման և վերլուծության պետական կոմիտեին, Հայկական ՍՍՀ ժողովրդական տնտեսության պետական պլանավորման կոմիտեին, Հայկական ՍՍՀ ժողովրդական տնտեսության պետական